

Obrazloženje umjetničkog savjetnika po rezultatima Javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2017. godini u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela filmskih koprodukcija s manjinskim hrvatskim udjelom (rok 26. listopada 2017.).

Marko Njegić, umjetnički savjetnik za filmske koprodukcije s manjinskim hrvatskim udjelom:

Čak 27 projekata natjecalo se za sufinanciranje na četvrtom roku 2017., odnosno prijavilo na Javni poziv u kategoriji filmskih koprodukcija s manjinskim hrvatskim udjelom. Vrijedi notirati da ni ovaj put nije nedostajalo potentnih projekata, no u skladu s dozvoljenim proračunom predložio sam njih tri. Sva tri projekta su iz kategorije dugometražnog igranog filma, a odabrani su temeljem potencijala koji imaju na stranim festivalima i/ili u (europskoj, regionalnoj) kinodistribuciji, dakle da podižu koprodukcijski ugled hrvatske kinematografije, a da istovremeno zadovoljavaju kakvoćom scenarija i izloženom vizijom budućeg filma. Jedan od njih je, uzgred, već dobio potporu Eurimagesa, ostala dva imaju dobre šanse za to.

DUGOMETRAŽNI IGRANI FILM

BOSONOGI CAR (750.000)

"Bosonogi car" je bio najzvučniji od svih predloženih projekata na ovom roku. Posrijedi je svojevrsni nastavak festivalskog hita kojeg također potpisuje isti redateljski duo Peter Brosens-Jessica Woodworth. Taj hit, "Kralj belgijanaca", bio je zapažen na Venecija Film Festivalu 2016., a imao je nominaciju i za Europsku filmsku nagradu, popularni Europski Oscar, u kategoriji najbolje komedije. U sličnom žanru operira i nastavak koji je oslobođen forme lažnog dokumentarca i humor ne vozi žanrom filma ceste. No, humor je, prema scenariju, još uvijek u sličnom tonu,apsurdan i satiričan, ponajprije u

političkom smislu. Repriza uspjeha "Kralja Belgijanaca" je moguća s obzirom da autori nanovo nišane na premijeru u Veneciji 2019., dok za uloge tipuju na neka od najrenomiranijih europskih glumačkih imena. U prilog potpori ide i činjenica da bi se radnja jedne ovako velike i prestižne europske (ko)produkциje odvijala na "bivšem Titovom otočju", odnosno planirano je snimanje na Brijunima.

BUDIMO ISKRENI (750.000)

Crnohumorne trilerske drame sa snažnom sociokritičkom notom jedna su od konstanti (nezavisne) američke kinematografije, no na ovim prostorima jedva da postoje, premda društvo post-tranzicije sa sumnjivim tajkunima i njihovim još sumnjivijim poslovima nudi materijala za takve filmove. Prepoznao je to Metod Pevec u filmu "Budimo iskreni" i složio naizgled potentan složenac drame i trilera s nijansama crnog humora koje u krvavom finalu postaju i crvene. Žanrovi se neprimjetno miješaju, ulaze i izlaze jedan iz drugoga. Likovi su solidno razvijeni, filmski i ljudski, osobito protagonist koji se znade zagledati i pravo u kameru, kako ne bismo zaboravili da je "Budimo iskreni" ipak film. Opisani ambijent je, pak, filmičan i stvaran, u njemu se zna zrcaliti i hrvatski svagdan. Da ovo ipak nije ponajprije samo slovenska priča koja će najviše rezonirati na domaćem tlu, tek onda u regiji ili šire, potvrđuje friški podatak kako je fond Eurimages odobrio Pevecovu projektu sredstva za sufinanciranje u iznosu od dvjesto tisuća eura, tj. angažman najveće slovenske zvijezde Katarine Čas (Scorseseov "Vuk s Wall Streeta", "Danny Collins" s Alom Pacinom) kao predvodnice glumačke ekipe.

SIN (525.000)

Naslov dugometražnog prvijenca Ines Tanović "Naša svakodnevna priča" najavio je primarni interes ove redateljice i scenaristice. Tanović se zanima za "našu svakodnevnu priču" i

u drugijencu "Sin" u kojem su sporedne uloge namijenjene hrvatskim glumcima, a od hrvatske ekipe navodi se i skladatelj glazbe. "Naša svakodnevna priča" je dobila potporu Eurimagesa. Nije isključeno da je dobije i scenaristički zreliji "Sin". Kao i "Naša svakodnevna priča", "Sin" se odvija u Sarajevu, ali bi se mogao odvijati i bilo gdje u regiji, ako ne i Europi. Ovo je univerzalna priča o potrazi za identitetom jednog (auto)destruktivnog mladića. Sarajevo kao mjesto radnje daje ekstra kontekst njegovu bijesu, no scenarij, rekosmo, njeguje univerzalnost i njegova nova, deveta verzija izbacila je dijelove koji su bili suviše lokalni, pa i uopće suvišni za ovu priču. Nova verzija je dosta kompaktnija i "čišća" u karakterizaciji i motivaciji glavnog lika, ali i pobočnih koji su sada obojani s više nijansi sive, a nelinearne dramaturške struktura pogoduje podizanju psiholoških tenzija i kreće od prijašnjeg kraja prema početku. Kraj je novi početak za "Sina".